

А Различни видове вяра:

v Вярa и знамения.

— Знамението е отличителен белег или проява, дадена с цел да потвърди вдъхновено послание или да подкрепи божествената власт. Въпреки че под знамение обикновено се разбира чудотворно събитие — като сватбата в Кана (Йоан 2:11) — фактът, че израилтяните се разположиха на лагер пред планината Синай, за да се поклонят на Бога (Изход 3:12), също беше даден като знамение.

— Фарисеите помолиха Исус да им покаже някакъв знак, който да докаже, че Той е Месията, за да могат да повярват в Него (Марко 8:11).

— Исус се разгневи, когато те поискаха знак, за да оправдаят липсата си на вяра (Марко 8:12). Когато някой не иска да повярва, никакъв знак няма да може да го убеди.

— Бог ни е дал достатъчно доказателства в Словото Си и в природата, за да може всеки, който иска да повярва, да повярва. Въпреки това, винаги има място за съмнение. Ето защо Исус даде специално благословение на „онези, които не са видели, а са повярвали“ (Йоан 20:29).

v Мерката на вярата.

— Има различни мерки на вярата:

(1) Вярата на апостолите: „Как така нямате вяра?“ (Марк 4:40)

(2) Вярата на Петър: „Малковерни!“ (Мат. 14:31)

(3) Вярата на бащата: „Помогни на малката ми вяра“ (Марк 9:24)

(4) Вярата на ханаанската жена: „Велика е вярата ти“ (Мат. 15:28)

(5) Вярата на стотника: „Дори в Израил не съм намерил такава голяма вяра“ (Лука 7:9)

(6) Вярата на Стефан: „човек, пълен с вяра“ (Деяния 6:5)

— Ясно е, че вярата може да расте, когато корените на неверието бъдат изкоренени. Убеждението трябва постепенно да замести съмнението. Нашата молба трябва да бъде: „Увеличи вярата ни“ (Лука 17:5).

— Чрез действието на Светия Дух, изучаването на Библията и нашия опит с Бога ще можем да забележим, че „вярата ви расте“ (2 Солунци 1:3).

v Вярa и чувства.

— Вярата е чувство или рационален акт?

— Отговорът на този въпрос е важен. Не е едно и също да кажеш „ЧУВСТВАМ се спасен“ и да кажеш „ЗНАМ, че съм спасен“.

— Но нека започнем отначало. Какъв е произходът на вярата? Вярата идва от Бога и Той ни я дава като дар (Рим. 12:3; Еф. 2:8).

— Когато откликнем положително на този дар – когато започнем да упражняваме вяра – тази вяра поражда в нас чувства като радост; спокойствие; чувство на духовно облекчение; ...

— Но самата вяра не е чувство; тя е „увереност“ и „убеждение“ (Евр. 11:1). Тя не е нещо, което зависи от настроението ни. Когато се чувствам слаб или усещам, че спасението ми е далеч, тогава трябва да проявявам най-голяма вяра.

Б Какво е вяра?

v Определение и развитие на вярата.

— Евреи 11:1, 3 и 6 ни предлагат широко определение за вярата. Вярата е тясно свързана с нашето разбиране за Бога. Тя ни води да вярваме в Него като Създател и Награждаващ.

— В останалата част от главата Павел разказва подробно за вярата на много мъже и жени, които ни служат за пример и насърчение да не губим сърце, докато очакваме наградата.

— Както видяхме, не всички имаме едно и също ниво на вяра. Как мога да развия вярата, която имам, независимо дали е малко или много?

- (1) Упражнявай вяра, колкото и малка да е тя (Мат. 17:20)
- (2) Изучавай Библията (Рим. 10:17)
- (3) Молете се на Бога да я увеличи (Лука 17:5)
- (4) Не се поддавайте на съмнението (Марк 9:23-24)
- (5) Не основавайте вярата си на вярата на другите (Мат. 25:8)
- (6) Отговаряйте на Святия Дух (Гал. 5:22)
- (7) Да практикувам вярата си редовно (2 Кор. 5:7)

v Вярата на Исус.

— Ние, вярващите, които живеем в навечерието на завръщането на Исус, се отличаваме с две неща, които трябва да „пазим“ (т.е. да се подчиняваме или да съхраняваме): заповедите и вярата на Исус. (Откр. 14:12).

— Законът (заповедите) и Евангелието (вярата) са взаимосвързани. Не можете да се подчинявате, без да имате вяра, нито да вярвате, без да се подчинявате. Но какво означава „вярата в Исус“?

- (1) Да бъдем послушни на Исус и Неговото Слово
- (2) Да имаме ежедневно преживяване с Исус
- (3) Да направим Исус център на нашия живот
- (4) Да живеем в съответствие с нашата вяра
- (5) Да основаваме вярата си на Исус
- (6) Да отразяваме Исус в живота си
- (7) Да приемем дара на Неговата благодат

— Като имаме вяра в Исус, ние сме оправдани (Рим. 5:1), осветени (Деян. 26:18) и ставаме деца на Бога (Йоан 1:12).